

La Tresca i la Verdesca al rescat d'antigues històries

'Maquinaigües' és el nou disc de la banda en què hi recopilen les cançons de l'espectacle familiar sobre la Central Cornellà, de l'any 2009

La Tresca i La Verdesca | Carles Rodríguez

La Tresca i la Verdesca són Claudi Llobet, Toni López i Jordi López, tres veterans en espectacles per a públic familiar amb una trajectòria de més de 20 anys. El cinquè disc de la banda, *Maquinaigües* (Temps Record, 2021), enregistra les cançons compostes per la banda l'any 2009, amb motiu de l'espectacle que el Museu de les Aigües de Cornellà els havia encarregat. En *¿un viatge que va de les profunditats de la terra a la intimitat de casa teva?* se'ns explica la història de tots aquells treballadors que es van encarregar d'abastir d'aigua Barcelona.

Llobet ens explica que els membres de la banda componen la seva música per separat, però quan es va tractar d'unir les idees per a l'espectacle del 2009, van notar que tot connectava, tenia una continuïtat i una coherència. Durant dos anys que va durar el centenari de la Central, van tenir l'oportunitat de presentar el seu espectacle, però fins l'any 2019 no van trobar la forma de recuperar-lo. Llobet explica que Xavier Batllés, a la producció, Guillem Aguilar, al baix, i Xavi Lozano, als vents, han col·laborat en un projecte que conserva l'essència de les cançons i, alhora, els dona un toc més actual, barrejant instruments orgànics amb sons més electrònics.

De l'àlbum, els artistes destaquen el fet que *¿no té talls i està gravat amb una sola pista?*. Afegeixen, a més a més, que això és important en un món en què la hiperestimulació, la rapidesa i

el consum desmesurat conquereixen i condicionen les formes de comprendre allò que ens envolta. Tens l'opció de viure el disc anant a buscar aquella cançó que t'agrada més o de ficar-te dins d'aquest món que és maquinaigües. Les cançons tenen un sentit cronològic i si, a més a més, mires les imatges que ha fet la Noemí Villamuza tot agafa un sentit?, assegura el músic.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=o82BSu-aHaU>

La banda afirma que no se senten "còmodes amb aquelles cançons que, amb la primera o amb la segona audició, tant a nivell d'arranjaments musicals com de lletra, ja t'ho han dit tot. Aquelles que queden estancades o encasellades en una edat. Creiem que la música és per gaudir-la, però gaudir-la amb tot l'espectre emocional: des de la melancolia, com és en aquest cas, fins a l'alegria o la tristor?. *Maquinaigües* és un treball diferent dels anteriors del grup, perquè si bé és cert que, com amb projectes previs, es pot connectar amb la música independentment de l'edat que es tingui, aquest darrer disc va una mica més dirigit als adults de la família.